

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У НОВОМ САДУ
БРОЈ КТПО - 246/14
ДАНА 19.09.2014. године
НОВИ САД
АЛ/БН

На основу члана 51 став 3 Законика о кривичном поступку, доносим:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор оштећеног Девих Илије из Београда, улица Виле Равијојле број 9, поднет дана 15.08.2014. године, путем пуномоћника Станојевић Б. Николе, адвоката у Београду, улица Војводе Миленка број 1, на решење о одбацивању кривичне пријаве Основног јавног тужиоца у Новом Саду, број КТ-4739/14 од 31.07.2014. године.

Образложење

Оштећени Девих Илија из Београда је дана 15.08.2014. године поднео, путем пуномоћника Станојевић Б. Николе, адвоката у Београду, сходно одредби члана 51 став 2 Законика о кривичном поступку, приговор на одлуку Основног јавног тужиоца у Новом Саду, у предмету број КТ-4739/14 од 31.07.2014. године, којом одлуком је одбачена кривична пријава, коју је дана 28.03.2012. године, поднео оштећени Девих Илија, путем пуномоћника адвоката Станојевић Б. Николе, против Лапчевић Николе, председника управног одбора привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад, Чортановачки Ненада, члана управног одбора наведеног привредног друштва, Мунижаба Лазара, такође члана управног одбора наведеног привредног друштва, Павловић Николе, стечајног управника наведеног привредног друштва и Зјалић Драгомира, адвоката у Новом Саду, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика, кривичног дела оштећење повериоца из члана 237 став 3 Кривичног законика и кривичног дела злоупотреба поверења из члана 216 став 3 Кривичног законика, јер пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности.

У поднетом приговору је наведено да је одлука Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, којом је одбачена предметна кривична пријава, незаконита, те да се из достављеног обавештења о одбацивању предметне кривичне пријаве не види за која кривична дела и против којих лица је одбачена предметна кривична пријава, те је наведено да је предметна кривична пријава поднета Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, а не Основном јавном тужилаштву у Новом Саду, које тужилаштво је одлучивало о предметној кривичној пријави, јер су пријављена кривична дела из надлежности вишег јавног тужилаштва, а не основног јавног тужилаштва, а чија стварна надлежност произилази из врсте пријављених кривичних дела, односно висине причињене штете, из чега произилази да је одлуку у конкретном

случају донело ненадлежно тужилаштво. У поднетом приговору је даље наведено да су у предметној кривичној пријави, која је одбачена, прецизно описана места, времена и начини извршења пријављених кривичних дела, као и да су наведени докази који недвосмислено указују да су извршена пријављена кривична дела, те је даље наведено да је поступајуће јавно тужилаштво морало да обави одређене предистражне радње и обави разговоре са пуномоћником оштећеног, који је поступао у предмету Привредног суда у Новом Саду, као и самим оштећеним, али и да прикупи информације од других лица која су наведена у предметној кривичној пријави. У поднетом приговору је даље предложено да Више јавно тужилаштво у Новом Саду преузме поступање у наведеном предмету, као надлежно јавно тужилаштво у конкретном случају, те да донесе наредбу о спровођењу истраге против пријављених лица, због пријављених кривичних дела.

Из списка предмета Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, број КТ-4739/14, произилази да је исто, поступајући по предметној кривичној пријави, а након прибављеног извештаја од Полицијске управе у Новом Саду, у поступку прикупљања потребних обавештења, те имајући при томе у виду обавештења која су полицијски службеници наведене полицијске управе прикупили од грађана са којима су обавили разговоре, те сву прибављену документацију, нашло да у конкретном случају пријављено дело није кривично дело које се гони по службеној дужности.

Увидом у решење о одбацивању кривичне пријаве Основног јавног тужилаштва у Новом Саду од 31.07.2014. године и предметни спис, сматрам да је јавни тужилац извршио све потребне провере навода поднете кривичне пријаве, да је утврдио све чињенице битне за доношење одлуке, те да је за своју одлуку дао правилне, јасне и довољне разлоге у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Ово пре свега имајући у виду да из обавештења која су прикупљена од грађана и прибављене документације произилази да су пријављени председник и чланови управног одбора привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад, као и пријављени стечајни управник наведеног привредног друштва, приликом доношења одлука о даљем вођењу парничног поступка, који се води пред Привредним судом у Новом Саду, између привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад и Града Новог Сада, у свему поступали у складу са позитивним одредбама Закона о стечају, као и у складу са усвојеним планом реорганизације за привредно друштво АТП "Војводина" а.д. Нови Сад, а који план је, у складу са одредбама Закона о стечају, обавезан за све органе управљања привредног друштва над којим се спроводи поступак реорганизације, у складу са одредбама Закона о стечају. Наиме, у конкретном случају је усвојеним планом реорганизације за привредно друштво АТП "Војводина" а.д. Нови Сад, усвојеним дана 31.08.2011. године, у погледу предметног парничног поступка, децидно предвиђено да се тужбени захтев привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад неће проширивати на друге видове штете, осим штете која се тиче стварне штете и изгубљене добити везане за објекат нове аутобуске станице, а у циљу окончавања наведеног парничног поступка у разумном року, а имајући при том у виду да би доказивање постојања других видова штете било крајње неизвесно. Планом реорганизације привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад је такође предвиђено да се предметни парнични поступак мора завршити у року од две године од усвајања плана реорганизације, те би неокончавање предметног парничног поступка у предвиђеном року аутоматски довело до отварања поступка банкрутства привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад. Из наведеног произилази да је одлука управног одбора привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад, број 27/2012, о повлачењу проширеног тужбеног захтева у предметном парничном поступку, донета у складу са усвојеним планом реорганизације привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад. Што се тиче поступања пријављеног Зјалић Драгомира, пуномоћника привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад у предметном парничном поступку, јасно је да је именовани приликом повлачења проширеног тужбеног захтева у свему поступао у складу са одлукама

управног одбора о вођењу предметног парничног поступка, а пре свега одлуком управног одбора привредног друштва АТП "Војводина" а.д. Нови Сад, број 27/2012. којом је одлучено да се проширени тужбени захтев повуче у случају да поступајући суд одбије да донесе делимичну пресуду, што се у конкретном случају и догодило. Имајући у виду све наведено сматрам да се у радњама пријављених лица не стичу битна обележја бића пријављених кривичних дела, као и да не произилази постојање умишљаја код пријављених лица, као субјективног елемента пријављених кривичних дела, који је као такав прописан одредбама Кривичног законика.

Такође је потребно указати на чињеницу да квалификовани облици кривичног дела злоупотреба службеног положаја, односно кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица постоје само у случају да висина противправно прибављене имовинске користи превазилази одређени новчани износ, а да се у конкретном случају може говорити само о евентуалном доношењу штете наведеном привредном друштву, из чега произилази да би у конкретном случају могао постојати само основни облик кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 Кривичног законика, односно кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 Кривичног законика, након измена одредби Кривичног законика, чија је примена почела дана 15.04.2013. године, док је за кривично дело оштећење повериоца из члана 237 став 3 Кривичног законика и кривично дело злоупотреба поверења из члана 216 став 3 Кривичног законика, надлежно основно јавно тужилаштво, из чега произилази да је у конкретном случају правилно заснована надлежност Основног јавног тужилаштва у Новом Саду.

Имајући у виду наведено, у смислу члана 51 став 3 Законика о кривичном поступку, налазим да је одлука јавног тужиоца у предмету број КТ-4739/14 правилна и законита, а поднети приговор неоснован.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

против овог решења није дозвољена жалба нити приговор, сходно члану 51 став 3 Законика о кривичном поступку.

ЗАМЕНИК ВИШЕГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

АЛЕКСАНДРА ЛУЧИЋ

